

Komissio perustelee kantajan taloudellisesti käytettävissä olevan Wfa-omaisuuden suhteen sen yleisinä pitämien markkina-tuottojen suuruutta yksinomaan sillä, että se oli katsonut vuonna 1995 asiassa Crédit Lyonnais tekemässään päätöksessä verojen jälkeen jäävän 12 prosentin tuoton samoin sopivaksi. Asiassa Crédit Lyonnais tehtyä päätöstä ei kuitenkaan voida soveltaa tähän asiaan, koska Crédit Lyonnais oli ollut tervehdyttämistapaus.

Komissio sekoittaa yrityksen kannalta tarkastellut oman pääoman tuotot ja luotonantajan kannalta tarkastellut sijoitus-tuotot keskenään ja lähtee virheellisesti siitä olettamasta, että tuotto-odotukset on periaatteessa ymmärrettävä nettotuotoiksi.

Komission lähtökohdaksi ottama peruspääomasijoitusten 12 prosentin tuottokanta verojen jälkeen ei ole perusteltu. Komissio on sekoittanut ennen veroja saadut tuotot ja verojen jälkeen jäävät tuotot keskenään.

Wfan siirtämiseen Westdeutsche Landesbank Girozentraalen ei liity mitään erityispiirteitä, joilla voitaisiin perustella verojen jälkeen 12 prosentin tuottoon lisätyt 1,5 prosenttia.

Komissio lähtee perusteettomasti siitä, että kantajan olisi maksettava vastiketta myös siitä Wfa-omaisuuden osasta, jota se ei voi käyttää.

Lopuksi komissio jättää perusteettomasti ottamatta huomion kahden luottolaitoksen fuusiosta syntyneen yhteisvaikutuksen tehon laskettavan vastikkeen suuruuden laskemisessa.

**Hans Mc Auleyn 13.10.1999 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**

(Asia T-230/99)

(2000/C 6/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Hans Mc Auley, kotipaikka Wezembeek-Oppem (Belgia), on nostanut 13.10.1999 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier ja Véronique Peer, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Fiduciare Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neuvoston päätökset, joilla hylättiin kantajan hakemus palkkaluokassa LA 3 oleviin englannin kielen osaston osastopäällikön ja tämän saman osaston kielellisen neuvonantajan virkoihin;

- kumoaa päätökset, joilla kaksi muuta henkilöä nimitettiin englannin kielen osaston osastopäällikön virkaan ja kielellisen neuvonantajan virkaan, ja
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

Kantaja riitauttaa sen, että nimittävä viranomainen on hylännyt hänen hakemuksensa näihin kahteen palkkatason LA 3 virkaan.

Vaativustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- henkilöstösääntöjen 29 ja 45 artiklan rikkomiseen;
- ylennysmenettelyn noudattamatta jättämiseen, ja
- yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja sen periaatteen loukkaamiseen, jonka mukaan jokaisella on oikeus urakehitykseen.

Kantaja vetoaa myös siihen, että tässä tapauksessa harkintavaltaa on käytetty väärin.

**Colin Joynsonin 12.10.1999 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-231/99)

(2000/C 6/53)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Colin Joynson on nostanut 12.10.1999 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien asiamiehinä ovat Becket Bedford, Middle Temple, sekä asianajotoimisto Ferdinand Kellyn solicitorit, 21 Bennetts Hill, Birmingham B2 5QP, Yhdistynyt kuningaskunta.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 16.6.1999 tehdyn komission päätöksen asiassa IV/36.081/F3 – Bass,
- määrää, että komission on toteutettava annettavan tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 233 artiklan mukaisesti, ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

Kantaja toteaa, että komissio ilmoitti<sup>(1)</sup> 3.2.1998 asetuksen N:o 17/62 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että se aikoi hyväksyä tietyt sopimukset, jotka Bass oli ilmoittanut sille, myöntämällä EY 81 artiklan 3 kohdan mukaisen taannehtivan poikkeusluvan. Kyseiset sopimukset olivat vakiomallisia vuokrasopimuksia, joiden kohteena olivat täysin varustetut, anniskelu-oikeudet omistavat pubit Englannissa ja Walesissa ja joihin sisältyy määräyksiä oluen ostovelvoitteesta (beer tie), eräitä niihin liittyviä sopimuksia sekä Skotlantia koskevia vakiosopimuksia. Ennen kuin komissio teki lopullisen päätöksen asiassa, se kehotti niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa.

Kantaja esitti 31.3.1999 komissiolle huomautuksensa ja asian-tuntijan lausunnon. Kyseisissä huomautuksissa vastustettiin ehdotusta myöntää Bassille poikkeuslupaa.

Komissio teki 16.6.1999 päätöksen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia IV/36.081/F3 – Bass; jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös)<sup>(2)</sup>. Päätöksessään komissio hylkäsi mainituissa huomautuksissa esitetyt vastaväitteet ja myönsi ilmoitettujen sopimusten osalta Bassille taannehtivan poikkeusluvan 1.1.1985-31.12.2002 väliseksi ajaksi.

Kantaja on nostanut kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sillä perusteella, ettei komissio myöntäessään poikkeusluvan ilmoitettujen sopimusten osalta:

- a) arvioinut asianmukaisesti tosiseikkoja ja oikeussääntöjä, joiden perusteella voidaan osoittaa, että ilmoitetut sopimukset eivät täytä 81 artiklan 3 kohdan mukaisia edellytyksiä;
- b) perustellut riittävästi päätöstään, jonka mukaan ilmoitetut sopimukset täyttävät 81 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset.

<sup>(1)</sup> EYVL C 36, s. 5.

<sup>(2)</sup> EYVL L 186, s. 1.

**Land Nordrhein-Westfalenin 12.10.1999 Euroopan komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-233/99)

(2000/C 6/54)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Land Nordrhein-Westfalen on nostanut 12.10.1999 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asianmiehinä ovat Dr. Michael Schütte, Bruckhaus Westrick Heller Löber, Berliini, ja prosessiosoite on asianajotoimisto Bonn & Schmitt, 7 Val Ste. Croix, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa komission 8.7.1999 tekemän päätöksen K(1999) 2265 lopullinen,
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

Kanne koskee Saksan liittotasavallalle komission 4.8.1999 päivätyllä kirjeellä SG (99) D/6112 4.8.1999 tiedoksiannettua komission 8.7.1999 tekemää päätöstä K(1999)2265 lopullinen (jäljempänä päätös), joka koski Saksan liittotasavallan toimenpiteitä Westdeutsche Landesbank Girozentralen (jäljempänä WestLB) hyväksi.

Kantaja katsoo, että virkaa tekevällä komissiolla ei ollut toimivaltaa tehdä päätöstä, sillä kysymys ei ollut ulottuvuudeltaan ja merkitykseltään juoksevasta asiasta eikä sen tekemättä jättäminen olisi ollut vastoin yhteisön tai yksityisten etua.

Lisäksi komission kokoonpano oli virkaa tekevän komission jäsen Bangemannin "vir kavapauden" vuoksi virheellinen.

Komissio ei myöskään ole antanut kantajalle olennaisia ja puolustautumisen kannalta ratkaisevia asiakirjoja, kuten konsulttiyritys First Consultingin laatimaa selvitystä. Kantajan puolustautumismahdollisuuksia on siten kavennettu.

Asian tosiseikat on olennaisissa kohdissa esitetty epätäydellisesti tai selvästi virheellisesti. Näin esimerkiksi siltä osin, kuin kysymys on ollut WestLB:n liiketoiminnan rakenteesta tai sille kuuluvien julkisoikeudellisten velvoitteiden täyttämistä. WestLB ei ole "saneeraustapaus", vaan voitollisesti toimiva yritys. Näin ollen komissio on virheellisesti soveltanut WestLB:n osalta arviointiperusteita, jotka koskevat pääoman antamista taloudellisissa vaikeuksissa oleville yrityksille.